

Έκτρωση: «Το αμάρτημα της μητρός μου» (από Ιατρική και Νομική άποψη)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 29 Ιουνίου, 2007

Ένας Ιταλός νομομαθής ο **Ραφαέλο Bellestrini** έγραψε πριν περίπου εκατό χρόνια: *«Η έσχατη απόδειξη, ότι ένας λαός έφθασε στο έσχατο σημείο ηθικής καταπτώσεως, θα είναι η εποχή, που η έκτρωση θα θεωρείται κάτι το κοινωνικά ανεκτό και συνηθισμένο».*

Σήμερα στον 21ο αιώνα, μήπως φτάσαμε σ' αυτό το έσχατο σημείο;

Έκτρωση, μια λέξη που ηχεί συχνά στ' αφτιά μας. Τι είναι όμως, έκτρωση; Ποια η γνώμη της ιατρικής επιστήμης; Ποια η θέση της Εκκλησίας μας; Τι λένε οι στατιστικές μελέτες για το φαινόμενο των εκτρώσεων που συνεχώς αυξάνει και των γεννήσεων που ολοένα και μειώνονται;

«Αφού αρχίσεις να διαβάζεις αυτό το άρθρο... δεν έχεις πεθάνει από έκτρωση. Ευχαρίστησε το Θεό αλλά και τη μητέρα σου γι' αυτό».

ΑΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Έκτρωση είναι η αυτόματη ή η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης, πριν την 24η εβδομάδα, όταν δηλαδή το έμβρυο δεν είναι ακόμη βιώσιμο ή είναι μικρότερο των 500 γρ.

Ο όρος έκτρωση περιλαμβάνει τόσο την αυτόματη διακοπή της εγκυμοσύνης, την κατά το κοινώς λεγόμενο «αποβολή», όσο και την άμβλωση ή τεχνητή ή προκλητή έκτρωση, που είναι η διακοπή της εγκυμοσύνης που γίνεται από γυναικολόγο πριν το έμβρυο καταστεί βιώσιμο, με τη συναίνεση και αίτηση της εγκύου.

Η **παγκόσμια ιατρική κοινότητα** έχει επανειλημμένως ξεκαθαρίσει τη θέση της για το θέμα των εκτρώσεων. Στη Γενική Συνέλευση της Παγκόσμιας Ιατρικής Ένωσης (Γενεύη, **1948**) όπου ψηφίστηκε «η διακήρυξη περί ηθικών αρχών της Γενεύης», ο γιατρός υπόσχεται ελεύθερα και επί του λόγου της τιμής του ότι «θα διαφυλάσσω το μέγιστο δυνατό σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή» και ότι «δε θα επιτρέψω να παρεμβάλλεται μεταξύ του καθήκοντός μου και των ασθενών μου η θεώρηση της θρησκείας, εθνικότητας, φυλής, πολιτικής τοποθέτησης και κοινωνικής κατάστασης» και ότι **«ακόμη και υπό απειλή δε θα χρησιμοποιήσω τις γνώσεις μου εναντίον της ανθρωπότητας».**

Το **1974** ιδρύθηκε η Παγκόσμια Ομοσπονδία των ιατρών που σέβονται την ανθρώπινη ζωή που διακηρύσσει ότι **«το αγέννητο παιδί είναι βιολογικά από την αρχή ακόμη της σύλληψης μια εντελώς ξεχωριστή από τη μητέρα ανθρώπινη ύπαρξη, που αναπτύσσει τη δική του προσωπικότητα από την πνευματική ή φυσική άποψη».**

Ο ίδιος ο **όρκος του Ιπποκράτη**, που δίνουν όλοι οι Έλληνες γιατροί, αναφέρει πως **«δε θα δώσω σε κανένα φάρμακο θανάσιμο, ούτε τέτοια συμβουλή, ούτε σε γυναίκα θα δώσω εκτρωτικό φάρμακο»** . («Ου δώσω δε ουδενί φάρμακον θανάσιμον, ουδέ γυναικί πεσσόν φθόριον δώσω»).

Οι γιατροί που ανεύθυνα παροτρύνουν τις εγκύους να διακόψουν την εγκυμοσύνη τους παραβιάζουν τον προσωπικό τους όρκο και δρουν με καθαρά ιδιοτελή κίνητρα. Εξάλλου ο γιατρός, ανεξάρτητα από τα προσωπικά του αισθήματα, έχει καθήκον να γνωρίζει τα ιατρικά γεγονότα σε σχέση με την έκτρωση και να τα κοινοποιεί στους ασθενείς του, αλλά δεν υποχρεούται να εκτελεί εκτρώσεις ενάντια στις ηθικές του αρχές.

Σταθμό στο δίκαιο της έκτρωσης αποτελεί η υπ' αριθμ. **452/93** απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Φλωρίνης, η οποία αθώωσε τον αναισθησιολόγο **Ιω. Ζούμπο**, κατηγορούμενο γιατί αρνήθηκε για λόγους θρησκευτικής συνείδησης να συνεργασθεί σε έκτρωση.

Η διακοπή της εγκυμοσύνης γίνεται με την εφαρμογή χειρουργικών τεχνικών ή φαρμακευτικών μεθόδων και διαφόρων συνδυασμών τεχνικών και φαρμακευτικών μεθόδων. Στις χειρουργικές τεχνικές περιλαμβάνονται η απόξεση και η αναρρόφηση με αντλία κενού, ενώ στη φαρμακευτική μεθοδολογία χρησιμοποιείται κυρίως η ωκυτοκίνη.

Σύμφωνα με την επίσημη ιατρική γνώμη, η επίδραση της έκτρωσης στην άμεση φυσική κατάσταση της άρρωστης είναι σπανίως σοβαρή, αλλά είναι γνωστό ότι

ακόμη και κάτω από τις ιδανικότερες συνθήκες η έκτρωση, (όπως κάθε οιαδήποτε ασφαλής εγγείρηση) εμφανίζει ένα ελάχιστο έστω κίνδυνο πρόκλησης θανάτου της εγκύου. Ο αντίλογος των θιασωτών της ελεύθερης έκτρωσης είναι πως αποτελεί επιβεβαιωμένο πλέον γεγονός ότι η συχνότητα των μητρικών θανάτων έχει παρουσιάσει κάμψη με την αύξηση της δυνατότητας διεξαγωγής νόμιμων εκτρώσεων. Από την άλλη μεριά, όμως, είναι γνωστή στους γυναικολόγους η ενοχλητικά υψηλή αναλογία των μακροπρόθεσμων συνεπειών της έκτρωσης, ιδιαίτερα όταν γίνονται κάτω από συνθήκες «παρανομίας».

Συνηθέστερες επιπλοκές που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της επέμβασης και μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα είναι: το τραχηλικό shock που εμφανίζεται με βραδυκαρδία και απώλεια συνείδησης και ακολουθείται από σπασμούς, η δυσκολία στη διαστολή του τραχήλου, που είναι συχνή σε άτοκες νεαρές γυναίκες, η διάτρηση της μήτρας και η αιμορραγία που αποτελεί σημαντική αιτία θανάτου. Ακόμη πολύ πιθανές επιπλοκές (σε ποσοστό 5-7%) είναι ο τραυματισμός του τραχήλου και οι λοιμώξεις, που είναι επίσης αιτία θανάτου.

Τέλος **πιθανές συνέπειες της έκτρωσης είναι:** η στειρότητα και η μετέπειτα νοσηρότητα της γυναίκας, η ανεπάρκεια του έσω τραχηλικού στομίου που μπορεί να προκαλέσει αργότερα πρόωρο τοκετό, τα ελλιποβαρή νεογνά, η δημιουργία χρόνιας φλεγμονής και η υπογονιμότητα.

Επιπλέον, από την άποψη ψυχολογικών συνεπειών από την ίδια την έκτρωση είναι αναμφίβολο ότι οι αλλαγές στο κοινωνικό και το πολιτικό κλίμα έχουν ελαττώσει σημαντικά το **ψυχολογικό τραύμα που συνδέεται με την επέμβαση. Βεβαίως, είναι πολύ συνηθισμένη η βραχείας διάρκειας περίοδος ενοχής και κατάθλιψης μετά την έκτρωση, ενώ κάθε γυναίκα που προσέρχεται για έκτρωση χρειάζεται ψυχολογική παρακολούθηση.**

Επιπλέον, είναι γεγονός πως οι εκτρώσεις έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην ψυχολογία της μητέρας. Σύμφωνα με μελέτες, τουλάχιστον το **19%** των γυναικών που έχουν κάνει έκτρωση υποφέρουν από διαγνωσίμη μετατραυματική αγχώδη διαταραχή. Το **30-50%** των γυναικών που έχουν υποστεί έκτρωση αναφέρουν βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προβλήματα στη σεξουαλική ζωή (έλλειψη αίσθησης απόλαυσης ή αποστροφή προς το σεξ, αυξημένος πόνος κ.ά.). Η έκτρωση συνδέεται ακόμη και με αύξηση του καπνίσματος και της χρήσης οινόπνευματος, ακόμη και με χρήση ναρκωτικών. Τέλος, μια έκτρωση μπορεί να ενέχεται για την παραμέληση ή κακοποίηση παιδιών που γεννιούνται μελλοντικά καθώς και για απρόβλεπτα προβλήματα στις σχέσεις των ζευγαριών, ενώ οι γυναίκες που έχουν ήδη κάνει μια έκτρωση διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο να προβούν σε νέες εκτρώσεις στο μέλλον.

ΑΠΟ ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Ας λάβουμε κατ' αρχήν υπόψη μας ότι ο υπέρτατος και θεμελιώδης νόμος του Κράτους είναι το Σύνταγμα. Για πρώτη φορά, λοιπόν, στο **Σύνταγμα του 1975/86** κατευθυντήρια αρχή που πρέπει να διέπει όλες τις διατάξεις του, καθώς και την εφαρμογή του τίθεται η **προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (άρθρο 2)**. Αλλωστε και στο άρθρο 5 ρητά πλέον και πιο συγκεκριμένα ορίζεται **ότι αποστολή της Πολιτείας είναι η προστασία της ζωής και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας του ατόμου.**

Επομένως το έμβryo ως ιδιαίτερη ψυχοσωματική ύπαρξη έχει τα ίδια δικαιώματα για τη ζωή και πρέπει να τυγχάνει του ίδιου σεβασμού, όπως και οποιοσδήποτε άλλος άνθρωπος, αφού η ιατρική επιστήμη διακηρύσσει ότι **η αρχή του ανθρώπινου όντως ανάγεται στη στιγμή της σύλληψης (γονιμοποίησης)**. Επομένως, το έμβryo θα έπρεπε να απολαμβάνει κάθε δικαίωμα που αναγνωρίζεται σε κάθε Έλληνα πολίτη. Αλλά βλέπετε τα έμβρυα δεν έχουν φωνή ώστε να υπερασπισθούν τον εαυτό τους από τη φυσική διάθεση της μητέρας τους και της κοινωνίας μας.

Αξιοσημείωτο είναι, όμως, και το **άρθρο 21** το οποίο θέτει κάτω από τα προστατευτικά πέπλα της πολιτείας τους **θεσμούς της μητρότητας, του γάμου και της οικογένειας**, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους. Τα κοινωνικά αυτά δικαιώματα δεσμεύουν άμεσα το κράτος, ώστε να επιλέγει εκείνες τις λύσεις που προωθούν την προστασία της μητρότητας, της οικογένειας και του γάμου.

Σε αντιστρατήγηση των προαναφερόμενων διατάξεων καθώς και ανάλογων διατάξεων άρθρων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Παγκόσμιας Διακήρυξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ψηφίστηκε ο νόμος **1906/86**, ο οποίος επιτρέπει την τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης ελεύθερα στους 3 πρώτους μήνες. Σύμφωνα με τα άρθρα 1-5 του προαναφερόμενου νόμου, η «αποποινικοποίηση» και όχι «νομιμοποίηση» της έκτρωσης είναι πλέον πραγματικότητα.

Η διαφορά είναι πολύ σημαντική και έγκειται στο γεγονός ότι με τον όρο «αποποινικοποίηση» **το δίκαιο δέχεται ότι η άμβλωση ήταν πάντα και θεωρείται ακόμα έγκλημα κατά της ζωής, ένας φόνος απλώς αίρεται το αξιόποινό της.** Εξακολουθεί δηλαδή να είναι άδικη πράξη, αλλά δεν τιμωρείται.

Κι όμως, ενώ η αντισυνταγματικότητα του νόμου είναι προφανής, τα νομικά επιχειρήματα των υποστηρικτών του είναι ικανά να παρασύρουν τους αφελείς και ανευημέρωτους να ταχθούν με τον «προοδευτισμό» του.

«Το σώμα, μας ανήκει» ισχυρίζονται ορισμένες φεμινίστριες, καθώς ο νέος νόμος

αποτελεί εγγύηση της προστασίας του δικαιώματός τους να αποφασίζουν για τον εαυτό τους. Ξεχνούν, φαίνεται, ότι η ελευθερία του καθενός σταματά εκεί όπου αρχίζει η ελευθερία του άλλου. Αρα η ανθρώπινη ζωή και δη του εμβρύου της οποίας η απόλυτη αξία απαιτεί τη μεγαλύτερη προστασία και υπερισχύει από κάθε άλλο δικαίωμα, δεν μπορεί να θυσιάζεται στο βωμό της ελευθερίας της εγκύου ή καλύτερα στο βωμό της καλοπέρασης και της επιλογής των εύκολων λύσεων, ίσως και στην αποφυγή του κοινωνικού διασυρμού, αφού πλέον θα διαπράττουν έγκλημα με την ευχή του... νόμου!

Η πραγματική και φανερή εγκληματικότητα, ως ένα επιπλέον επιχείρημα, οδηγεί και αυτό σε αδιέξοδο. Με τη δικαιολογητική βάση ότι «έτσι κι αλλιώς εκτρώσεις γίνονται», οι υποστηρικτές του νόμου ζητούν τη νομιμοποίηση της κατάστασης. Ας αναλογιστούμε, όμως, το άτοπο και το χάος στο οποίο θα καταλήγαμε αν νομιμοποιούνταν εγκλήματα, επειδή οι νόμοι που τα τιμωρούν δεν είναι 100% αποτελεσματικοί. **Επειδή πολλοί καταφεύγουν στη φοροδιαφυγή, καταργούμε τους φορολογικούς νόμους;**

Το τραγελαφικό, όμως, της υπόθεσης αποκαλύπτει το **άρθρο 1711 ΑΚ** το οποίο αναγνωρίζει ανθρώπινη προσωπικότητα στο έμβρυο, καθώς το καθιστά κληρονόμο απ' τη στιγμή της σύλληψης και όχι απ' τη στιγμή της γέννησης.

Αλήθεια, αυτή η πρόδηλη αντίφαση μεταξύ διατάξεων νόμου τι σημαίνει; Μήπως τελικά κρίνεται πιο σημαντική η αναγνώριση περιστασιακών δικαιωμάτων από την αναγνώριση του δικαιώματος της ίδιας της ζωής; Αν δεν είναι αυτός ο νόμος κατάντημα, τότε τι είναι; Σίγουρα όχι απονομή δικαιοσύνης...

(Πηγή: Από ομότιτλο άρθρο του περιοδικού "ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ")

ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ:

- α) [Σύλλογος Προστασίας Αγέννητου Παιδιού](#)
- β) [Ομάδα Γυναικών Αγάζηλος](#)